

Mantıksız ve yapay hayranlıklar

İnsanlık tarihinde doğal olarak kendi milletine ve tüm insanlığa yapabildiği büyük hizmetlerinden dolayı, birçok seçkin şahsiyetlere ve hatta bu insanları yetiştiren milletlere övgüler yağmıştır ve onlara belli ölçüde hayranlıklar da duyulmuştur, mesela: insanlık tarihine damgasını vuran büyük Filozoflara, bilim adamlarına, hümanist şairlere, barış ve kardeşliğin savunucusu olan siyasi şahsiyetlere...

Ancak buna karşı, özellikle son iki yüzyıldır sömürücü ve işgalci güçlerin tarafından, her şeyi kendi maddi amaçları doğrultusunda kötüye kullanmaları neticesinde birtakım yapay, mantıksız ve tehlikeli hayranlıklar da yaratılmıştır. Onlar bir taraftan, kendilerine rakip ve sömürge amaçları karşısında, engel gördüğü milletlerin tarihi gerçeklerini yozlaştırarak onları uygarsız, yıkıcı ve yakıcı gösterirler. Hatta bu çirkin haksız suçlamaları onların kendilerine de güya bir gerçekmiş gibi kabul ettirirler. Diğer taraftan da komşu milletler arasında kin ve nefret yaratmak amacıyla birisini yapay büyütüp başkasını vahşi göstermek uğrunda emekler sarf etmiş ve büyük yıkımlar yaptırmışlardır. Bu komplo günümüzde de çok modern ve kurnazca devam etmektedir.

Ben burada 100 yıldan fazla bir süredir Rus egemenliğinde yaşayan ve devamlı: ‘Büyük Rus kardeşim (!) beni gericilikten ve bağınazlıktan kurtardı, beni uygar yaptı (!)’ gibi aşağılayıcı söylemleri tekrar etmeğe mecbur tutulan Türk toplumlarından söz etmiyorum. Benim belirtmek istediğim 120 yıldan beri İran’ın şovenist rejimlerinin baskısı altında “eşek Türk!” hitabı ile yaşamağa mecbur kalan Türkler de değildir. Aslında böyle şartlarda zaten toplumda belli ölçüde bozulmalar ve kendi kimliğinden kopmalar, yapay ve özentiyeye dayanan hayranlıkların olması dünyanın her yerinde görülmektedir. Ancak Türkiye gibi 600 yıl büyük bir coğrafyada devlet kuran ve uygarlık yayan, son 86 yıldır da Büyük önder Atatürk’ün kurduğu modern, çağdaş ve demokratik bir memlekete sahip olan Türk toplumunda, böylesine bir mantıksız hayranlıklara rast gelmesi çok üzücü ve düşündürücüdür.

Benim Türkiye de dikkatimi çekenlerden biriside Fars şairi Firdevsi ve onun yazdığı Şehnamesine olan anlamsız hayranlıktır. Büyük hümanist, adalet savunucusu ve Firdevs’i ile hemen aynı dönemde yaşamış Türk şairi “Yusuf Balasagunlu” ve onun yarattığı büyük eseri “Kutadgu Bilig”i ve Türk dünyası’nın yüzlerce insan sever ve hoşgörülü büyük şahsiyetlini Türk toplumuna tanıtılmadığı ve tanıtılmak da istenmediği bir durumda, Firdevs’i hayranlığının üniversite hocalarına kadar yaygınlığı ve onların aracılığı ile masum Türk talebelerinin beynine yerleştirilmesi gerçekten de hem hayret verici hem de düşündürücü bir durum olduğu çok açıktır. Çünkü Hayyam, Sadi ve Hafız gibi hümanist Fars şairlerin tam tersine Firdevs’i çok gerici ve kadın düşmanı olmakla beraber, ırkçı ve özellikle de Türk, Arap, Buluç ve Kürt düşmanı bir şairdir. Buna göre de, bu gün Fars ırkçıları, diğer halklara karşı yürütmekte oldukları ırkçı hareketlerinde Firdevs’sinin yazdığı Şehnamenin ideolojik kitap olarak kullanılmaktadırlar. Burada konuya açıklık getirmek için, değerli Azerbaycan bilim adamı Dr. Ziya Sadrol-aşrafi’nin Fars ırkçılarına hitaben yazdığı çok ilmi ve geniş makalesinden konumuzla ilgili bir parçasını (Türkçeye çevirerek) değerli okurlarla paylaşmayı doğru buldum:

<< Şehname’nin birinci bölümü Kiyumer’den İskender’e kadar olan dönemi içeriyor. Bu bölüm hikâyelerden dolu ve tarihi değeri yoktur. El ve kabileler değerleri temelinde: kine ve nefret, kisas ve kan alma, kendi kavmine gururlanarak başkalarına ise iğrenççe ırkçılık, kanunsuzluk, kadınlara ihanet ve onlarla bir gece yattıktan sonra terk

etmek, büyüttüğü çocuğunu babaları tarafından öldürülmesi, akıla ve mantığa aykırı hurafeleri yaymak ve aynı halde “akıllı” olduğunu iddia etmektir!

(به دژخیم فرمود تا گردنش زنده، پس به آتش بسوزد تنش)
Cellade emretti boynunu kesip Cesedini ateş içinde yaksın
(هرآنکس کجا یافتی از عرب نمادی که با کس گشادی دو لب)
Her kes, nerde bir Arab bulsa, Ağzını açmağa mecal vermedi
(ز دو دست او دور کردی دو کف! جهان ماند از کار او در شگفت!)
İki elinden iki omuzunu ayırdı! Dünya hayret etti yapıdığı işden!
(اعرابی ذی ولاکتاف، کردش لقب چو او مهره بگشاد، کتف عرب!)
Arab ona „Zul-aktaf“ lakabın verdi, Omuzundan omurun kırdığı için!

Firdevsi'nin şahnamesi eline baltadan bıçaktan herne geçerse alıp Huzistan (günümüzdeki İran'ın güneyindeki Arap bölgesi) Araplarını öldürür ve diğer tüm yurtlara saldırıya geçer!

„Düşünür Firdevs'i Tusi“ Kürtleri katletmeyi „Erdeşir Babekan“ın ve Hindlileri, Alanları, Gilanlıları öldürmeyi hem de Buluçların neslini kesmeği ise „Adaletli Enevşirvan“ın eli ile gerçekleştirir!. Bunların her birinden sadece birkaç beyit örnek getirmekle yetiniyorum...

Bu makaleni anlamlı sonuçla bitirmek için Firdevs'inin Türkler hakkındaki söylediklerinin sadece bir kısmına dikkatinizi çekmek istiyorum. Çünkü panfarsistlerin (paniranistlerin) temel sorunları ve amaçları Türkler ve onlara karşı savaşmaktır.

(سخن بس کن از هرگز ترک زاد که اندر زمانه میاد این نژاد!...)
Türkden doğan Farruh'dan söz açma! Bu ırk yer yüzünden yok olsun...
(که این ترک زاده سزاوار نیست کس اورا به شاهی خریدار نیست)
O, Türkden doğan'a şahlık yaraşmaz Kimse onun şahlığını istemez
(که خاقان نژاد است و بد گوهر است به بالا و دیدار چون مادر است)
Hakan soyundandır, soyu kötüdür Boyu görünüşü annesine benzer
(که آن ترک بد ریشه و ریمن است که هم بد نژاد است و هم بد تن است)
O, kötü soylu ve çirkin Türk'tür Hem ırkı kötüdür hem de bedeni
(تن ترک بد ذات بیجان کنم زخونش دل سنگ مرجان کنم)
Zatı kötü Türkün tenini cansız yaparım, Kanıyla taş yüreğini mercan yaparım

(از آن پس پی رسید، از آن ترک زشت که ای دوزخی روی دور از بهشت!)
Ondan son, soruştā(u) o çirkin Türk'ten Ey cehennem yüzü, cennetden uzak!
(چه مردی و نام و نژاد تو چیست؟! که زاینده را بر تو باید گریست)
Kimsin, adın hem soyun nedir?! Seni doğuran, senin haline ağlamalı
(بود ترک؛ بد طینت؛ و؛ دیوزاد؛ که نام پدرشان ندارند یاد!)
Türk'ün „zati kötü“, devden doğmadır, Kendi babasının adını da bilmez!...

„Düşünür“ Abdülkasım Firdevs'i, gerçekte ve iş yüzünde fatih ve yenici olan Türkleri, kendi rüyalarında yener ve onlardan öc almağa başlar:

(وزین روی ترکان همه برهنه برفتند بی اسب و بارو بنه)
Bu yüzden Türklerin hepsi çıplak Kaçtılar gittiler atsız ve yüksüz
(رسیدند یکسر به توران زمین سواران ترک و سواران چین...)
Yetişdiler birbaş Turan yurduna Türkün atlıları (ve) Çin atlıları
(زترکان جنگی فراوان نماند زخون سنگها جز به مرجان نماند)
Savaşçı Türklerden, fazla kalmadı Taşların kanından, tek mercan kaldı
(سپهدار ایران به ترکان رسید خروشی چو شیر ژیان برکشید)
İran ordubası Türklerle vardı Kızgın aslan gibi bir nara çekti
(زخون یلان سیر شد روز جنگ بدریا نهنگ و به خشکی پلنگ!)
Savaş günü pehlivanlar kanından, Suda balinalar doydu, kırdı parslar!

Fırdevs'i şahnamesinde Sasani şahlarından „Adil Enevşirvan“ın Habeşistan halkını soykırım seviyesinde katledişini kaleme almayı unutmuştur. Değerli okurlarımızın bilgileri tam olması için, tarihçilerin Enevşirvan'ın adaleti hakkındaki söylediklerini buraya aktarıyorum. Enevşirvan şöyle ferman veriyor: „Yemende bulunan Hebeşistanlıların hepsini öldür! yaşlı genc, erkek kadın, büyük küçük demeden. Ve her bir kadın eğer Hebeşistanlı erkekten hamile ise, karnını yar ve çocuğunu çıkar da öldür!, ve Yemen'de herkesin saçı Hebeşistanlılarınkı gibi kıvrıcıkça, onun Hebeşistanlı veya onun oğlu olduğunu bile bilmeseniz'de hepsini öldür!“ (Zerrinkub ;Do Garn Sukut; birinci basın, s. 34, alıntı: ;Taihe Teberi; ve ;Tarihe Bel-emi;)...

Fırdevsi'nin kadınlar hakkındaki utanç verici düşüncelerine dikkatinizi çekmek istiyorum, ki bunlar: Zirvani, Zardüşti ve Manevi mitolojilerinden kaynaklanmıştır:

(که پیش زنان راز هرگز مگوی چو گویی سخن بازیابی به کوی)
Kadınlar yanında sırrını söyleme   **söyledikte sokaklarda duyarsın**
 (به کاری مکن نیز فرمان زن که هرگز نیینی زنی، رای زن)
Kadın emriyle de hiçbir iş yapma   **Akıllı kadına, hiç gözün düşmez**
 (اگر تاج دارد بد اختر بود)   (کرا ز پس پرده دختر بود)
Perde arkasında kızı olanın   **Başta tacı varsa'da, talihi kötü olur**
 (به آید ترا، گر به زن؛ نگروی)   (چو این داستان سر بسر بشنوی)
Bu destanı boydan başa dinlesen,   **Kadına yaklaşmamayı tercih edersin**
 (بدو گفت زین کار ناپاک زن؛ هشیوار با من یکی رای زن)
Ona dedi, kadının bu bulaşık işinden,   **Bana, bir akıllı hem öğüt veren**
 (کسی کو بود مهتر انجمن کفن بهتر او را ز فرمان زن)
Toplumun büyüğü olan kimseye,   **Kadın fermanından kefen iyidir**
 (چون زن زاد دختر، دهدش به گرگ! که نامش ضعیف است و ننگش بزرگ!)
Kadın kız doğursa, veriniz kurda   **Çünkü adı zaifdir, utancı büyük!**
 (تبه گردد از خفت و خیز زنان بزودی شود سست چون بی تنان)
Kadınlarla yatıp durmak mahv eder   **Tezlikle gevşeder, bedensiz gibi**
 (کند دیده تاریک و زخساره زرد بتن سست گردد، به رخ لاجورد)
Gözünü karartır, yüzünü sarı   **Bedenin gevşer, yüzün kararır**
 (زبوی زنان موی گردد سپید! سپیدی کند از جهان نا امید)
Kadın kokusundan saçlar ağarır!   **Ağarmak dünyadan umutsuz eder**
 (چو چوگان کند کوژ بالای راست زکار زنان چند گونه بلاست)
Dik kametin baston gibi eğilir   **Kadınlar işinden kaç bela gelir**
 (به یک ماه یکبار از آمیختن! گر فزون بود، خون بود (خود) ریختن)
Ayda bir kereden artık birleşsen,   **Kendi kanını dökmüş olursun!**
 (مرا گفت چون دختر آمد پدید بیایست اش اندر زمان سر برید)
Bana dedi kız doğduğu an,   **Zamanında başını kesin hemen!**
 (نکشتم، بگشتم ز راه نیا! کنون ساخت بر من چنین کیمیا)
Öldürmedim, çıktım Ata yolundan!   **Şimdi bana böyle kurnazlık yaptı.**

Bilindiği gibi İslami kaynaklarda kızları öldürmek geleneği Arapları'nın cahiliyet dönemine ait olduğu söylenmiştir. Ancak görüldüğü gibi bu kültür'ün öncülleri ;Aryayi; İranlılar da olmuştur:

(سیاوش ز گفتار زن شد تباه خجسته زنی کوز مادر نژاد)
Siyavuş kadın sözüyle mahv oldu   **Anadan doğmamış kadın kutsaldır**
 (زن و ازدها هر دو در خاک به جهان پاک ازین هردو ناپاک به)
Kadınla ejder yerin altında olsa iyidir   **Cihan bu iki bulaşıktan arınsa iyidir!**
 (زنان را ستایی سگان را ستای که یک سگ به از صد زن پارسای)
Kadınları övmek yerine, köpekleri öv   **Bir köpek, yüz takva kadından iyidir!**

Şahname kahramanları'nın hepsi erkektir. Kadınlar ve Anneler genellikle çok acı ve üzücü talilere maruz kalırlar. Örneğin, Firdevsi Sohrab'ın annesi ;Tehmine;den ancak iki yerde at çekilmek zorunluğunda kalıyor: Bir kere Rüstemin yorğanında, atını kayb edip ararken, ve diğer kez ise, iki tane önemsiz olaydan sonra, oğlu Sohrab'ın Annesinin (Tehmine'nin) bir gecelik beyi olan Rüstem'in tarafından namertcesine öldürülmesinden birkaç ay sonra ;Fena(yokluk) sandığına; girer ve kendisini yaşamın acı yükünden kurtarır...

Şahname'nin ruhu; zenginliği, taraveti, yaradıcılığı ve gelişmeni inkar eder. Bu gerçek, kadınların ve gençlerin vucudunda tecelli etmektedir, ve her ikisi de, eski erkek egemenlik geleneklerinin saygısızlığına maruz kalırlar; ikisi de erkek olan Tanrı-Şahlar'a tapınmak: Ahuramezda (eski efsanelerinde Tanrı adı) erkektir ve onun en azından 9 kadını vardır (Yesna 36,38 bendleri), aynı halde Ahuramezda kendi kızı ;ارت ; (Art?) ile ve başka bir rivayete göre de ;Esfendarmez; kutsal gelenekler icabı, kendi mahremleri ile evlenir ve Tanrı ;Azer; Ahuramezda'nın oğlu ve torunu sayılır (Yesna bend 3) ve böylelikle kadınlarının sayısı onbire yükselir (Celal Aştıyani, Zardüş, sayfa 320)...>>.

Küçük bir parçasını aldığımız makalenin Farsca aslını tam okumak isteyen okurlarımız, aşağıdaki adrese müracaat edebilirler:

دکتر ضياء صدرالاشرافى: "ایران و مسائل ایران" www.achiq.org

Değerli Türk okurları!

Yukarıdaki okuduklarınızı bir'de dönüp kendi milletimizin geçmişi ve bu günü ile karşılaştırdığımızda yaratılmakta olan yapay hayranlıkları görerek şaşırıyoruz. Türklerin tarihte çok sayıda büyük devletler kurduğu ve bu devletler sayesinde çeşitli ırklar ve inanç mensupları'nın barış adalet ve güvence içinde yaşadıklarını hatta bizi o kadar da sevmeyen tarihçiler ve bilim adamları itiraf etmektedir. Hatta düşmanları tarafından ağır baskılara maruz kalan küçük halklar da hoşgörülü Türk toplumlarına sığınmışlardır. Örneğin, Yahudiler 9. yüzyılda Hazar Türklerine ve sonra da Osmanlı devletine sığınmışlardır, bunun gibi de 19. yüzyılda İran da katlıma ve takibe uğrayan Bahaîler Türkmenlere sığınarak ilk ibadethanelerini Aşkabad'da kurmuşlardır.

Kadın haklarına gelince, Arap seyyahları (gezinleri) İbni Fadlan (X. yüzyıl), İbni Haldun, Gerdizi'den ta Blokvil (XVIII. yüzyıl) ve Langois (XIX. yüzyıl) gibi Avrupalı gezer ve araştırmacıları, Kadınların Türk toplularında çok saygın ve şerefli durumda yaşadıklarını hayranlıkla yazmışlardır. Oğuzlarda 7 hanımın bey ve şah seviyesine kadar yükseldiği, "Türkan Hatun"ların büyük Selçuk imparatorluğunu ve Harzemşah devletini, Türk hanımları Raziye Sultan'ın Hindistan'ı ve Dorerettac'ın Mısır Memluk devletini yıllar boyu başarılı idare ettikleri herkesçe belli olan tarihi gerçeklerdir. Hatta yakın geçmişte Tansu Çiller'in o günkü Avrupa'da tek hanım başbakan olması onları düşündürmüştür. Amerika'nın Irak'ı işgal etmesinin ardından gerçekleştirilen seçimden çıkan tek bir hanımın Türkmen olması neyi anlatıyor acaba?

Elbette ki, başka milletlerden her bir iyi şeyleri öğrenmek ve yararlanmak bizim kültürümüzün özünde vardır, ancak her şeyden önce kendi değerlerimize sahip çıkmalıyız ve parlak geçmişimizden gurur duyup güç almalıyız. Bizim yapay hayranlıklara ve mantıksız ve aşağılayıcı dayatmalara mutlaka ihtiyacımız yoktur. Biz her bir olası zor şartları kendi değerlerimizin temelinde yenip

geçmeğe maddi ve ruhi gücümüz fazlasıyla vardır. Bu güçten yararlanarak Büyük önderimiz Mustafa Kemal Atatürk Osmanlı devletinin son dönemlerinde çok yerleri işkâl edip “Etrak-ı.Bi-idrak”(şuursuz Türkler) demeğe başlayan iç düşmanları ve onlara dayanıp Türkiye'nin işgal etmeğe cesaret eden dış düşmanları “**Ne Mutlu Türküm Diyene!**” sloganı ile yerlerinde oturttu.

Begmurat Gerey